

clasice și romantice (Mozart, Schumann, Chopin), lucrări vocale, instrumentale și orchestrale românești (Doru Popovici, Tiberiu Brediceanu), etc.

Consemnându-i în aceste rânduri rodnică activitate desfășurată timp de un deceniu, nu pregetăm s-o situăm în rîndul celor mai întreprinzătoare societăți muzicale actuale din țară. Societatea *Muzica* reprezintă pentru publicul meloman o poartă deschisă spre aprofundarea și înțelegerea artei sonore, iar pentru tinerii muzicieni o tribună de afirmare a propriei vocații.

Laura MIHAIL

## Corul „Cantata”

Profesorul Jean Lupu continuă în zilele noastre — de avînt nemaiîntîlnit al mișcării corale — nobilele tradiții stabilite pe plaiurile bănățene, unde și-a făcut inițierea în tainele cîntării în cor cu Ion Romănu și Nicolae Ursu. Și-a început activitatea la Slatina, unde formația corală condusă de Jean Lupu a ajuns în faza finală a concursului „Cîntarea Patriei”, obținînd locul 2, apoi 1 pe țară (în 1974).

Venit în București (1976), profesorul Jean Lupu și-a continuat munca la Liceul pedagogic, unde, în scurt timp, a determinat o adevărată pasiune pentru cîntatul în cor la elevele sale, din rîndurile cărora a format un ansamblu. Acest cor a susținut o serie de concerte la Ateneul Român și pe alte scene ale Capitalei, obținînd de două ori titlul de laureat pe țară cu premiul I la festivalul național „Cîntarea României”. Ca urmare firească a acestei activități, Electrecordul a înregistrat un disc cu acest ansamblu, „Mîndru-i jocul românesc” (1982).

În 1978, din inițiativa Sindicatului Învățămîntului din sectorul 6, s-a înființat corul de cameră „Cantata”, format din foste eleve ale profesorului Jean Lupu, actualmente învățătoare și educatoare în București. Corul cameral „Cantata” a susținut, în cei cinci ani de existență, numeroase concerte la cluburile bucureștene, la teatrul Nottara, la Opera Română, la Ateneul Român, realizînd și un amplu turneu prin țară. Tot casa de discuri Electrecord pregătește un disc („Cîntec drag”) cu înregistrări ale merituoasei formații.

Era firesc, în urma acestor succese, să urmărim cu interes și plăcere evoluția formației „Cantata” pe scena Ateneului, duminică, 27 februarie 1983. Profesorul Jean Lupu a elaborat un program „clasic”, mergînd de la piese reprezentative și (re)cunoscute ale repertoriului înaintașilor muzicii românești la compozitorii actuali, apoi de la bijuteriile muzicii clasice universale la creația zilelor noastre.

Trăsătura ce impune imediat ansamblul „Cantata” (și implicit pe animatorul lui) este dăruirea în cînt; ea este susținută de o pregătire muzicală șlefuită, atît din punct de vedere tehnic, cît și expresiv.

Jean Lupu imprimă, prin gestul său clar, precis și eficace, contactul direct cu procedeele și sensurile partiturilor alese, conferind actului interpretativ prospețimea autentică a înțelegerii resorturilor intime ale muzicii.

Din repertoriul clasic al cîntării corale românești am reținut cu deosebire *Doina* de Timotei Popovici, *Briul amestecat* de P. Vlaiculescu și *Sirba pe loc* de Gheorghe Danga, iar din arta clasică europeană *Trei lucruri minunate* de Friderici și *Madrigalul* de Gastoldi.

Aș vrea să mai adaug cîteva cuvinte despre impecabila colaborare oferită ansamblului de către pianista și profesoara Camelia Pavlenko, muziciană sensibilă și iubitoare a artei corale. Iar în încheiere, menționarea unei foarte frumoase surprize a concertului, respectiv, apariția tinerei pianiste (clasa a VII-a a Liceului „George Enescu”), Olgața Lupu (eleva reputatei profesoare Ludmila Popișteanu), care a interpretat cu delicatețe și certă promisiune muzicală un *Andante* de Schubert și *Sonatina* de Constantin Silvestri.

Fred POPOVICI

## Ecouri

Cel de-al IX-lea Festival internațional „George Enescu” ca și simpozionul de muzicologie, ambele consacrate centenarului nașterii compozitorului și care au avut loc în septembrie 1981 la București, au fost consemnate și în presa din străinătate, de unele personalități muzicale invitate la aceste manifestări.

În acest sens, reputatul muzicolog american, Irving Lowens, care a avut și o valoroasă contribuție orală la Simpozion, a publicat în „Musical America” — aprilie 1982 — un amplu comentariu asupra Festivalului. Atenția sa s-a îndreptat cu precădere spre spectacolele de operă: *Oedip* de Enescu, *Hamlet* de Pascal Bentoiu, *O noapte furtunoasă* de Paul Constantinescu, *Dama de pică* și *Iolanta* de Cealikovski, *Mozart* și *Salieri* de Rimski-Korsakov, ca și spectacolul cu *Horia* de Nicolae Bretan cu care Opera și-a deschis stagiunea. În continuare, criticul american a făcut aprecieri asupra celor două filme, realizate unul după *Oedip* (versiune de televiziune) și celălalt după *Poema român*. Irving Lowens acordă o atenție specială deasemenea creației românești prezente în festival, interpreților români și de peste hotare.

Revista mexicană „Heterofonia”, nr. 76, ianuarie—martie 1982 acordă un spațiu amplu manifestărilor consacrate centenarului enescian. Muzicologul Esperanza Pulido — redactor șef — publică în întregime comunicarea pe care a susținut-o la București, în cadrul Simpozionului: *George Enescu — muzician universal*. Rubrica „Cronici” încorporează un interviu — sugestiv intitulat *Explorînd lumea enesciană* — cu dirijorul Ion Băciu. În continuare, aceeași Esperanza Pulido semnează o cuprinzătoare și caldă relatare a evenimentelor muzicale și muzicologice la care a participat cu prilejul celei de a noua ediții a festivalului „George Enescu”. Pe coperta revistei „Heterofonia” apare, în semn de omagiu, chipul compozitorului român.

M.R.